

les set claus

Casaments
desconcertantsGREGORI
GUTIÉRREZ

Fa poc més d'una setmana els diferents partits polítics van presentar llistes amb els seus candidats per a les eleccions del 15 de desembre. Alguns es van presentar amb les sigles pròpies, d'altres van decidir unir-se per fer caure l'enemic mitjançant casaments que es poden qualificar com a desconcertants, i d'altres, finalment, van decidir disfressar-se sota la denominació de plataformes. Entenc que el nostre sistema electoral mostra mancances i necessitaria ser modificat, ja que el nombre de càrrecs electes resultant de les eleccions no correspon al percentatge de vots obtinguts per cada partit (i no són els exemples que manquen, tant pel que fa a eleccions generals com a parroquials), però em costa acceptar que per esquivar aquest problema es puguin generar aliances o moviments difícils d'entendre. No dono gaire importància als tradicionals trànsfuges que afloren abans de cada procés electoral per causes diferents (enuig amb els companys o la

PREOCUPEN ELS
MOVIMENTS POLÍTICS
ESTRANYS O ANTINATURALS
QUE S'ESTAN DONANT

direcció que pren el partit, decepció per no tenir un lloc *eligible* a la llista, acceptació de propostes més interessants de la concurrència, etcètera), ja que sempre han existit i sempre existiràn, però sí que em preocupen els moviments polítics estranys o antinaturals que s'estan donant o s'han donat en els processos electorals de l'abril i del desembre. En efecte, aquesta tendència, iniciada fa pocs mesos pels socialdemòcrates i els liberals, s'ha intensificat per a les eleccions que tindran lloc el mes vinent, i té com a principal objectiu (a part de marejar l'electorat) intentar fer caure l'adversari. I aquestes aliances, que poden ser diferents segons les parròquies (entre els nombrosos exemples que trobem tenim el cas d'SDP, que a la capital s'alia amb Liberals i DA per enfrontar-se al PS quan en altres parròquies fa pactes amb partits diferents o es posiciona dins de plataformes de nova creació), no proporcionen una imatge coherent de la política andorrana.

la tribuna

Desenclavament del Principat (i II)

Sense Europa, o sense la complicitat dels estats veïns, qualsevol propòsit serà endebades

ÒSCAR RIBAS REIG

Excap de Govern

Amb ànim de participar, poso a debat públic la meua idea. L'any 1999 amb seu a Barcelona i València es va crear l'Institut Ignasi de Vilallonga d'Economia i Empresa (IIVEE). Vaig tenir l'honor de presidir-lo des de la seva constitució fins que l'any 2004 vaig deixar definitivament tota activitat empresarial.

L'IIVEE és una institució que agrupa empresaris professionals i institucions de Catalunya, Andorra, el País Valencià, les Illes Balears i el Llenguadoc-Rosselló, amb l'objectiu de fomentar la cooperació entre les regions del mediterrani nord-oriental, així com coordinar esforços entre les economies de la regió mediterrània, l'anomenada Euromediterrània (Euram), que si bé no és una regió coneguda oficialment com a institució de la UE, sí que és considerada una regió econò-

DES DEL COMENÇAMENT
L'IIVEE ES VA PREOCUPAR
PER LES INFRAESTRUCTURES
DE TRANSPORT

mica impulsada per la societat civil.

Des del començament l'institut es va preocupar per les infraestructures de transport que connecten i vertebraven aquest territori amb els principals mercats mediterranis, treballant a favor de la declaració com a prioritària dintre de la UE, del conegut eix mediterrani, publicant el llibre blanc de les infraestructures de la regió. En la seva redacció va col·laborar el Govern d'Andorra, la Cambra de Comerç, la Universitat i diverses associacions empresarials de turisme i transport. Aquest treball pot ser molt útil i important per a Andorra i justifi-

caria un particular seguiment.

Les comunicacions de transport terrestre i ferroviàries entre Europa i la Península Ibèrica estan focalitzades únicament pel Portús a la part oriental i per Hendaia a la part occidental.

Tant l'una com l'altra es troben altament congestionades pel trànsit, que obliga els responsables a buscar altres vies alternatives de connexió, tant ferroviàries com de transport per carretera. El projecte París-Madrid-Lisboa per Canfranc n'és un. L'altre el dissenya i promociona l'IIVEE. Consisteix a modernitzar les infraestructures existents viàries tant per carretera com ferroviària entre Barcelona i Tolosa, passant per Puigcerdà i la Tor de Querol. L'enllaç ferroviari està fet. Segons els estudis, modernitzada la infraestructura col·locaria Tolosa a poc més de quatre hores de Barcelona. Per carretera les previsions consisteixen en la prolon-

gació de l'autovia del Berguedà per enllaçar amb la francesa a Ax-les-Thermes.

Aquest projecte és a mitjà termini el més realista per desenclavar Andorra. El dia que s'acompleixin els objectius Andorra tindrà l'oportunitat de connectar-se a l'eix principal, mitjançant el túnel (ja previst) de la vall d'Incles. Per carretera, embrancant-se a la xarxa de l'entorn del túnel de Pimorent, sense descuidar l'actual connexió amb el túnel del Cadí, via la Seu d'Urgell, que caldria ampliar i millorar. La connexió ferroviària o fins i tot per carretera amb l'Hospitalet per un túnel a construir al fons de la vall d'Incles és un projecte dels anys setanta, descartat per impossibilitat de finançament i el poc o cap interès del Govern francès a participar-hi. Avui crec que l'interès ha canviat o en tot cas penso que seria assumible per a Andorra.

Siguin quines siguin les formes escollides, perquè siguin interconnectades hauran de ser globals i hauran de ser àmpliament consensuades i explicitades en un pla general a seguir en el futur, siguin quines siguin les contingències electorals. No serà possible implementar-les unilateralment. Es necessita captivar l'interès de les zones veïnes. Sense Europa, o en el seu defecte, sense la complicitat dels estats veïns, qualsevol propòsit serà endebades. Com a experiència coneixem el llarg temps que es necessita per materialitzar qualsevol projecte d'aquesta natura que impliqui Europa i/o els estats veïns, i seria bo posar-se com més aviat millor a la tasca i buscar en el nostre entorn les complicitats necessàries: zones frontereres, Comunitat dels Pirineus, Euram i d'altres, per accelerar-ne, en la mesura del possible, la seva implementació.

El camí cap al futur

► CERNI GIL SIXTO_3r C
EA SEGONA ENSENYANÇA D'ORDINO
(Edició 2018-2019)

El camí cap al futur perfecte és un camí impossible. No s'aconsegueix de cap de les maneres que penseu. Ningú l'ha aconseguit ni crec que ho faci. És impossible que algú ho aconsegueixi en l'actualitat, no s'aconsegueix sense ajuda. Per mi el futur perfecte és el que s'aconsegueix amb la influència d'humans, i no de corruptes, xantatgistes o aprofitats, com som tots a vegades. I si algú ho desmenteix és perquè és un d'aquests. En aquest cas la persona és així per la influència dels pares sobre ell. Quan algú el tingui, la societat canviarà i tots l'aconseguirem perquè seguirem els seus passos. És a dir: el món canviarà radicalment.

ANDORRA TELECOM

Concurs de microrelats organitzat pel ministeri d'Educació i el Diari d'Andorra entre els escolars dels tres sistemes educatius. Les narracions poden també llegir-se i votar-se al web www.diariandorra.ad/e640

El paquet

► NIL POU OLIVÉ_3r C
EA SEGONA ENSENYANÇA D'ORDINO
(Edició 2018-2019)

Es va despertar i va seguir la seva rutina diària: es va llevar i va anar a buscar el diari a la bústia, però el diari encara no havia arribat. El que sí que hi havia era un paquet que li recordava alguna cosa; era com si ja l'hagués vist abans. En obrir-lo hi havia una nota que explicava detalladament una història d'un home que va anar a un supermercat del barri i es quedava tancat a dins. En acabar la història l'home es va quedar glaçat. Era justament el que li havia passat a ell! Aquell dia l'home no va esmorzar, ni dinar, ni sopar. Quan va anar a dormir, sobre la seva taula va trobar un esborrany de la carta que havia rebut.